

[Pernille Frahm]

forslaget er, at man vil skærpe kommunernes pligt til at indrette døgnplejetilbud til ældre og handicappede. Det tror jeg absolut er en god idé, og det er noget, man kan gøre med SF's støtte.

Men det andet ... debatten om den gratis varige hjemmehjælp er bølget frem og tilbage, lige siden denne blev indført, og nu kommer der så et mægtigt skvulp fra regeringens side – et skvulp, som er endnu et led i kæden af bølgeslag, som skal underminere den sociale trykthed og forringe levevilkårene for mennesker, der i forvejen er dårligt stillede. Vi taler jo om mennesker, der ud fra trang er blevet bevilget hjælp efter en individuel vurdering.

Ifølge lovforslaget vil man lave en opdeling mellem praktisk hjælp og personlig pleje. Dette kunne måske lade sig gøre, hvis mennesker var legoklodser, men som virkeligheden ser ud, vil sådan en opsplittning på hjemmehjælpsområdet føre til mere bureaukrati og endeløse diskussioner, også mellem brugerne og personalet. Det ønsker SF ikke at medvirke til.

I den skriftlige fremsættelse forklarer ministeren, at forslaget skal ses som en delvis opfølgning af den debat, der fandt sted, og den dagsorden, Folketinget vedtog den 25. april i år. Denne dagsorden opfordrede regeringen til at sørge for en bedring af forholdene for pensionisterne, bl.a. gennem sikring af offentlige midler til kommunerne. Hvordan man så kan sige, at det foreliggende lovforslag kan have noget som helst med indholdet i den dagsorden at gøre, skal man nok indstille sig på bliver meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at forklare for de partier, der stod bag – og jeg vil minde om, at hele Folketinget endte med at stemme for den dagsorden – for slet ikke at tale om, når man skal forklare det for de mennesker, som hele emnet jo drejer sig om.

Det bliver ikke med SF's stemmer, at man henter 150 mio. kr. fra det område, fra dette lands hjemmehjælpsmodtagere, og det bliver ikke med SF's stemmer, at man indfører en ordning, der gør folk til legoklodser.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, der er et par ting, som må slås fast, fordi der på dette område hersker nogen begrebsforvirring.

Vi taler om, at der nu skal indføres betaling for varig hjælp, og vi taler om, at det modsatte

er gratis hjemmehjælp. Der er ikke noget, der er gratis her i samfundet, heller ikke den hjemmehjælp, som der i øjeblikket ikke betales for. De, der modtager den hjælp, har betalt for den hele deres liv, så længe de har betalt skat. De betaler til den fortsat.

Jeg har en filosofi om, at der er visse basale krav, som samfundet har pligt til at sørge for. Det gælder bl.a., at børnene skal kunne gå i skole; jeg ved ikke, om der kommer et forslag om, at de rige forældre skal til at betale for deres børn nu. Det skal også være gratis at ligge på sygehusene; der kommer måske også et forslag om, at det skal de rige nu også til at betale for. Der er en masse andre ting. Hvorfor i alverden – det kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren om – hvorfor vælger man at starte med en gruppe, som er så svag, at den ikke kan forsvare sig selv, når man skal til at gøre op med nogle af disse principper og tale om, at de, der kan, selv skal betale? Hvorfor i alverden sagde man ikke, at de rige forældre ikke kan modtage tilskud til deres børn? De er i en sådan alder, at de da i hvert fald kan forsvare sig.

Den gruppe, der her er tale om, som er visiteret til at modtage varig hjemmehjælp, er en svag gruppe, som, enten fordi de er gamle, eller fordi de er syge eller handicappede, simpelt hen ikke kan klare sig uden. Ellers havde de ikke fået tildelt hjemmehjælp. Fremskridtspartiet var med til at få den vedtaget. Det er vi glade for, og vi kunne ikke drømme om at ændre den holdning.

Og der er ingen dokumentation – lad mig gentage det uden at bruge flere ord på det. Det, der er tale om, er ikke, at det er den såkaldte gratis hjemmehjælp, som er skurken. Nej, det er helt andre forhold, som gør sig gældende, og det er forhold, som man ikke kan gøre noget ved. At der bliver flere ældre over 80 år, det kan man jo ikke gøre ret meget ved i samfundet. At sygehusene udskriver folk tidligere, det kan man heller ikke gøre ret meget ved. At kommunerne selv vælger at nedlægge plejehjem, fordi de sparer 250.000 kr. for hver plads, de nedlægger, det er kommunernes eget ansvar, men kommunerne kunne jo vælge at overføre – eller få en pligt til at overføre – de penge, de derved sparer, til det andet ældreområde, fordi det jo som følge deraf kræver flere penge. Arbejdstidsforkortelser, som er